

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 33 0 P 084399 24 Gž
Tuzla, 18.03.2025. godine

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Lekić, kao predsjednika vijeća, Senade Uzunić i Sabire Baraković, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice N.B., rođ. J., kćeri H., iz Đ., koju zastupaju punomoćnici Nisad Omerović, advokat iz Lukavca i Zlatan Omerović, advokat iz Sarajeva, protiv tuženog Grad Živinice, koga zastupa Gradsko pravobranilaštvo Grada Živinica, radi isplate duga, vps. 500.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Živinicama broj 33 0 P 084399 23 P 2 od 26.09.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 18.03.2025. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba se odbija i prvostepena presuda potvrđuje u stavu I i stavu II alineja prva i treća izreke.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, stavom I izreke, odbijen je tužbeni zahtjev koji glasi: „Obavezuje se tuženi da tužiteljici na ime oduzetog gradskog građevinskog zemljišta i to:

- kč. br. 2753/2 n.pr. (st. pr. 1193/382), zv. „...“, kuća i zgrada u površini od 19 m² i dvorište u površini od 45 m²,
- kč. br. 2832 n.pr.(st. pr. 1193/389,) zv. „...“, potok u površini od 116 m²,
- kč. br. 2833 n.pr.(st. pr. /390), put u površini od 225 m²,
- kč. br. 2753/7n.pr.(st. pr. 1193/391), zv. „...“, pašnjak 3. klase u površini od 281 m²,
- kč. br. 2752 n.pr.(st. pr. 1193/392), zv. „...“, neplodno u površini od 341 m²,
- kč. br. 2750/4 n.pr.(st. pr.1193/659, zv. „...“, pašnjak 2. klase u površini od 406 m²,
- kč. br. 2745/9 n.pr. (st.pr. 1193/660) zv. „...“, dvorište u površini od 145 m²,
- kč. br. 2745/11 n.pr. (st.pr.1193/751) zv. „...“ dvorište u površini od 184 m²,
- kč. br. 2745/1 n.pr. (st.pr.1193/629) zv. „...“, dvorište u površini od 1473 m²,
- kč. br. 2753/12 n.pr. (st.pr.1193/908) zv. „...“, pašnjak 3. klase u površini od 450 m²,

- kč. br. 2753/13 n.pr. (st.pr.1193/909) zv. „...“, pašnjak 3. klase u površini od 128 m²,
- kč. br. 2751 n.pr. (st.pr.1193/394) zv. „...“, pašnjak u površini od 289 m²,
- kč. br. st.pr. 1193/378 zv. „...“, pašnjak u površini od 449 m² (pravilno: kč. br. st.pr. 1193/387),
- kč. br. st.pr.1193/388 zv. „...“, potok u površini od 250 m², sve upisane u zk. ul. broj 2 KO ..., isplati ukupan iznos od 624.130,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana donošenja presude pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude.“

Stavom II alineja prva izreke, obavezana je tužiteljica da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 6.342,50 KM, u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude.

Stavom II alineja druga izreke, odbijen je zahtjev tuženog za nadoknadu troškova parničnog postupka preko dosuđenog do potraživanog iznosa i to za iznos od 1.247,50 KM.

Stavom II alineja treća izreke, odbijen je zahtjev tužiteljice za nadoknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 13.455,00 KM.

Tužiteljica blagovremeno izjavljenom žalbom pobija prvostepenu presudu u stavu I, te u odluci o troškovima postupka sadržanoj u stavu II alineja prva i treća izreke, zbog svih razloga iz člana 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH („Službene novine F BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - u daljem tekstu: ZPP), s prijedlogom kao u žalbi.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Predmet spora je zahtjev tužiteljice koji je zasnovala na činjeničnim tvrdnjama da joj je tužena nezakonito oduzela zemljište bez naknade, parcele bliže označene u izreci pobijane presude, zbog čega od tužene traži isplatu iznos od 624.130,00 KM.

Prema činjeničnom utvrđenja prvostepenog suda slijedi:

- da iz nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Andrije Pastuhovića od 15.04.2024. godine proizilazi da su parcele koje se u predmet tužbenog zahtjeva označene po starom premjeru kao k.č. br. 1193/382 (n.p. k.č. br. 2753/2), k.č. br. 1193/387 (n.p. k.č. br. 2754), k.č. br. 1193/388 (n.p. dio k.č. br. 3791), k.č. br. 1193/389 (n.p. k.č. br. 2832), k.č. br. /390 (n.p. k.č. br. 2833), k.č. br. 1193/391 (n.p. k.č. br. 2753/7), k.č. br. 1193/392 (n.p. k.č. br. 2752), k.č. br. 1193/394 (n.p. dio k.č. br. 2751), k.č. br. 1193/659 (n.p. k.č. br. 2750/4), k.č. br. 1193/660 (n.p. k.č. br. 2745/9), k.č. br. 1193/751 (n.p. k.č. br. 2745/11), k.č. br. 1193/629 (n.p. k.č. br. 2745/1), k.č. br. 1193/908 (n.p. k.č. br. 2753/12) i k.č. br. 1193/909 (n.p. k.č. br. 2753/13), sve upisane K.O. SP ..., nastale cijepanjem matične parcele označene kao k.č. 1193/7, KO SP ...;

- da se prema podacima starog premjera matična parcela označena kao k.č. br. 1193/7 KO SP ... vodila upisana kao vlasništvo I.J. sina A. sa dijelom od 1/3 i H.J. sina A. sa dijelom od 2/3, da je 1982. godine izvršen upis društvene svojine sa pravom korištenja u korist I.J. sina A. sa dijelom od 1/3 i H.J. sina A. sa dijelom od 2/3, a na osnovu rješenja o nasljeđivanju broj O 185/87 od 12.03.1991. godine upis društvene svojine sa pravom korištenja u korist I.J. sina A. sa dijelom od 1/3, M.J. sina H. sa dijelom od 2/21, R.M. rođ. J. kćeri H. sa dijelom od 2/21, S.J. sina H. sa dijelom od 2/21 i N.B. kćeri H. sa dijelom od 8/21, a potom na osnovu člana 338. stav 1. i člana 339. Zakona o stvarnim pravima F BiH („Sl. novine F BiH“, broj: 66/13 i 100/13) upis prava suvlasništva u korist I.J. sina A. sa dijelom od 1/3, M.J. sina H. sa dijelom od 2/21, R.M. rođ. J. kćeri H. sa dijelom od 2/21, S.J. sina H. sa dijelom od 2/21 i N.B. kćeri H. sa dijelom od 8/21;
- da se prema podacima novog premjera matična parcela označena kao k.č. br. 1193/7 KO ... do 1962. godine vodila upisana kao posjed I.J. sina A. sa dijelom od 1/3 i H.J. sina A. sa dijelom od 2/3, da je 1962. godine predmetna parcela upisana kao posjed Rudnika uglja „Tito“ Banovići, a da su potom stupanjem na snagu novog premjera 1984. godine parcele koje su predmet tužbenog zahtjeva, a nastale cijepanjem matične parcele č. br. 1193/7 KO ..., označene kao k.č. br. 2753/2, k.č. br. 2754, k.č. 2753/7, k.č. br. 2750/4. k.č. br. 2745/9, k.č. br. 2745/11, k.č. br. 2753/12, k.č. 2753/13, k.č. 2751, k.č. 2745/1 i k.č. 2833 upisane kao posjed Grada Živinice, dok su parcele označene kao k.č. br. 3791 i k.č. br. 2832 upisane kao javno dobro vode, a parcela označena kao k.č. 2572 kao javno dobro put;
- da iz kupoprodajnog ugovora od 23.12.1958. godine proizilazi da je zaključen između H.J. kao prodavca i Rudnika „Tito“ Banovići kao kupca, te da je predmet tog ugovora bila prodaja nekretnine označene kao k.č. br. 1193/7, KO ..., u površini od 13.880 m², da je prodavac primio kupoprodajnu cijenu u iznosu od 347.000,00 dinara i nekretninu predao u posjed kupcu Rudnik uglja „Tito“ Banovići;
- da iz zapisnika sačinjenog dana 22.12.1958. godine proizilazi da je Rudnik „Tito“ Banovići u prisustvu vlasnika H.J. izvršio procjenu zemljišta označenog kao k.č. broj 1193/7, u površini od 13.880 m², KO ... kojeg namjerava kupiti za potrebe sipanja jalovine za separaciju, te da je Rudnik „Tito“ Banovići već ušao u posjed navedene nekretnine;
- da iz Odluke Skupštine opštine Živinice broj 01-023-152/82 od 30.06.1982. godine o proglašenju građevinskog zemljišta proizilazi da se parcela označena kao k.č. 1193/7, upisana kao vlasništvo H.J. sina A. sa dijelom od 2/3, a stvarni posjed Rudnika uglja „Tito“ Banovići proglašava društvenom svojinom;
- da iz nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke Zuhdije Selimovića od 08.06.2024. godine proizilazi da je ukupna tržišna vrijednost nekretnina koje su predmet spora 624.130,00 KM.

Na osnovu navedenog činjeničnog utvrđenja prvostepeni sud zaključuje da je pravni prednik tužiteljice (otac) H.J. prodao predmetno zemljište Rudniku „Tito“ Banovići 1958. godine i da mu je za isto isplaćena kupoprodajna cijena, zbog čega tužiteljica ne može potraživati isplatu novčane naknade za predmetno

zemljište od tuženog, pa slijedom takvog zaključka odbija tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan.

Neosnovano se žalbom tužiteljice nastoji dovesti u sumnju pravilnost i zakonitost prvostepene presude, jer i po ocjeni ovog suda tužiteljica nema aktivnu legitimaciju da od tuženog potražuje isplatu novčane naknade u iznos od 624.130,00 KM sa kamatnim zahtjevom za predmetno zemljište.

Tačna je žalbena tvrdnja da se tužiteljica u zemljišnim knjigama vodi upisana kao suvlasnik nekretnina bliže označenih u izreci ove presude sa dijelom od 8/21, ali ova činjenica sama po sebi ne čini osnovanim tužbeni zahtjev tužiteljice. Naime, činjenica da je neko upisan u zemljišnim knjigama kao vlasnik je samo pretpostavka svojine, a ta pretpostavka otpada kada neko drugi, čije sticanje nije upisano u zemljišnim knjigama dokaže da ima valjan osnov i istinit način sticanja tog prava. Tuženi je u ovom postupku izvedenim dokazima ugovorom o kupoprodaji zaključenim između prednika tužiteljice (oca) H.J., kao prodavca i Rudnika „Tito“ Banovići, kao kupca od 23.12.1958. godine, zapisnikom sačinjenim između Rudnika „Tito“ Banovići, NOO Živinice i prednika tužiteljice (oca) H.J. dana 22.12.1958. godine i Odlukom Skupštine opštine Živinice broj 01-023-152/82 od 30.06.1982. godine, dokazao da su predmetne parcele temeljem ugovora o kupoprodaji prešle iz vlasništva prednika tužiteljice u vlasništvo Rudnika „Tito“ Banovići, a da su potom temeljem Odluke Skupštine opštine Živinice broj 01-023-152/82 od 30.06.1982. godine proglašene građevinskim zemljištem u društvenu svojinu, pri čemu nije bitno što ovaj prelaz nije evidentiran u zemljišnim knjigama. Stoga, žalba neosnovano istrajava na tvrdnji da tužiteljici pripada pravo da od tuženog potražuje isplatu naknade za predmetno zemljište jer zanemaruje da je suvlasnički dio na predmetnim nekretninama tužiteljica stekla na osnovu nasljeđivanja, a da sporne nekretnine nisu niti mogle predstavljati ostavinsku masu u ostavinskom postupku iza njenog preminulog prednika (oca) H.J., jer je prednik tužiteljice zaključenjem kupoprodajnog ugovora sa Rudnikom „Tito“ Banovići 1958. godine prestao biti vlasnik istih.

S tim u vezi, pravo na pravičnu novčanu naknadu, ukoliko ista eventualno nije isplaćena, od tužene bi mogao potraživati samo pravni sljednik Rudnika „Tito“ Banovići, a ne i tužiteljica koja na predmetnim nekretninama ima samo goli upis prava vlasništva u zemljišnim knjigama (član 23. Zakona o građevinskom zemljištu u društvenoj svojini „Sl. list SR BiH“ broj 13/74).

U konačnici ne stoji ni žalbeni prigovor da je prvostepeni sud pobijanu odluku zasnovao na priloženoj fotokopiji „nepostojećih“ dokaza kupoprodajnom ugovoru od 23.12.1958. godine i zapisniku od 22.12.1958. godine, jer iz zapisnika sa ročišta za glavnu raspravu od 23.07.2024. godine proizilazi da je povodom istaknutog prigovora punomoćnika tuženog, da sumnja u vjerodostojnosti ovih dokaza, izvršen uvid u originale istih, tako da istaknuti žalbeni prigovor o učinjenoj povredi odredbe člana 209. stav 1. u vezi sa članom 8. i 355. stav 3. ZPP nije osnovan.

Iz naprijed navedenih razloga, primjenom odredbe člana 226. ZPP, valjalo je žalbu tužiteljice odbiti i prvostepenu presudu potvrditi u stavu I i stavu II alineja prva i treća izreke, dok je u neožalbenom dijelu sadržanom u stavu II alineja druga izreke, shodno odredbi člana 221. ZPP, pobijana presuda ostala neizmjenjena.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Smiljana Lekić s.r.